

MARIA PONS TREURE LA POLS

Viure pitjor

PRENDRE UN cafè a la Sibilla té un encant especial. Sobre nostre s'aixeca la bellesa imponent de la Seu Vella; mentre que a sota, la ciutat s'escampa a banda i banda de riu, talment fos una catifa. Avui tenim un sol esplèndid, la serotonina amb què ens nodreix, fa que totes plegades xerrem alhora. Amb les amigues, parladores de mena, avui no tenim ordre ni concert.

Enceta la conversa la Roser: "Quan miro enrere no me'n sé avenir dels canvis. Recordeu com passàvem les vacances quan érem criatures?" "I tant que me'n recordo", diu la Carme, "tot l'estiu al tros, collint fruita. Crec que quan naixies ja et penjaven una galleda al braç." "A mi, em tocava despatxar a la pastisseria dels meus pares", replica la Maite. "Jo, a la peixateria de la família", segueix la Marisa, "a sobre érem unes privilegiades, podíem estudiar en un col·legi privat, això sí, a l'estiu a treballar tinguéssis dotze anys o vint."

Els comentaris no s'aturen: "I tant que érem privilegiades, quina de nosaltres no va anar de ben menuda a passar un dia a la platja amb la nevera portàtil de color blau?" "El menú solia ser a base d'ensaladilla russa."

"Com és que no ens vam morir tots plegats intoxicats amb la maionesa al sol." "Les meves veïnes van veure el mar per primer cop a catorze anys." "De viatge de noces, els que anàvem més lluny ho fèiem a Mallorca o Canàries." "Em sembla que, de totes nosaltres, tan sols una, a trenta anys, havia travessat la frontera." "I la roba?" "Les que podíem teníem un vestit nou a l'hivern i un altre a l'estiu." "Dos uniformes ens van durar set anys. Quan l'estrenaves t'arribava a mig panxell i no te'n desempallegaves fins que gairebé no et tapava ni les natges." "No et dic res de les sabates." "Sempre amb les Gorilla als peus". "Al restaurant només s'hi anava quan hi havia una festa molt i molt especial. En general les celebracions es feien a casa." "Fins i tot les comunions!" "Una única estufa de llenya era l'encarregada d'escalfar tot l'habitatge. Les portes i finestres no tancaven bé i el fred i la calor entraven i sortien quan els donava la real gana."

L'Emi, intenta posar fi al guirigall, preguntant: "Què en penseu d'aquesta creença, cada cop més estesa, que els fills viuran pitjor que els pares?" La resposta és unànime: "Ja en parlarem un altre dia."

Una única estufa de llenya era l'encarregada d'escalfar tot l'habitatge. Les portes i finestres no tancaven bé